

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘ. 479

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΑΝΙΑ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ΚΑΙ Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΑΥΤΟΥ (1791) ὑπὸ Ἄντ. Μηλιαράκη.

ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΑΣ ΟΡΓΗΣ, διήγημα.

Ο ΓΟΡΔΩΝ.

Ο ΑΗΡ.

ΟΛΙΓΑΙ ΕΤΙ ΛΕΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΓΩΝΙΣΘΕΝΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΩΝ ΡΩΣΩΝ ὑπὸ Κ. Α. Παλαιολόγου.

ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΒΙΣΜΑΡΚ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΖΕΙΝ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

Σπουδαιότατη ἀρχαιολογική ἀνακάλυψις ἐγένετο ἐν Κρήτῃ παρὰ τὰ ἑρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως Γόρτυνος. Κατὰ τὴν ἀρτεστέρην ὄψιν τοῦ ποταμοῦ Ληθαίου ὁ ἰταλὸς Fed. Halbherr εὗρεν ἐν τοίχῳ ἀρχαίου οἰκοδομήματος καὶ ἀντέγραψε μέγα μέρος ἐπιγραφῆς παλαιολιθίας καὶ περιεργωτάτης, ἣν ὀλόκληρον μετ' ἐπίπυον ἐργασίαν, ἐνεργήσας τὰς ἀναγκαίας ἀνασκαφάς, ἀντέγραψεν ἐπιμελῶς ὁ τῆς ἐνταῦθα γερμανικῆς σχολῆς ἐταίρος κ. E. Fabricius καὶ ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ τελευταίῳ τευχῆς τοῦ περιοδικοῦ τῆς σχολῆς ταύτης. Ἡ ἐπιγραφή εἶνε γεγραμμένη βουστροφηδόν, διὰ καλῶν καὶ κανονικῶν ἀρχαίων γραμμάτων, κεχρωματισμένω ἀργικῶς ἐρυθρῶν καταλαμβάνει δὲ μέτρα 8,71 πλάτους καὶ 1,72 ὕψους. Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, διηρημένης εἰς στήλας δώδεκα, ἦσαν γνωστά καὶ ἐδημοσιεύθησαν δύο τεμάχια, ὧν τὸ μὲν εὐρέθη ὑπὸ L. Thénon τῷ 1863 καὶ ἐκομίσθη εἰς Παρίσιον, τὸ δ' ἕτερον ὑπὸ B. Haussoulier τῷ 1879. Ὁ τοίχος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, ἀπέτελει, ὡς εἰκάζει ὁ Fabricius, μέρος κυκλοτεροῦς οἰκοδομήματος ἔχοντος διάμετρον 33 μέτρων. Ἐξ ἂν ἀναγεγραμμένους ἐν κρητικῷ ἰδιωματι τῆς δωρικῆς διαλεκτοῦ νόμου, εἰς τὸ οἰκογενεατὸν μάλιστα δίκαιον ἀναφερόμενους: τὰ ἐκ τῆς μελέτης ταύτης πορίσματα ἔσονται πολυτιμότερα οὐ μόνον διὰ τὴν γνῶσιν τῆς νομοθεσίας τῶν ἀρχαίων Κρητῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν καθόλου τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

— Ἐν τοῖς ὑπομνήματι τῆς γλωσσολογικῆς ἐταιρίας τῶν Παρισίων ὁ κ. Ἰω. Φιχάρης ἐδημοσίευσε μακρὰν μελέτην περὶ τοῦ συνθέτου μέλλοντος τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης.

— Ἐξεδόθη ἡ « Περὶ προγαμίας δωρεᾶς κατὰ τὸν Ρωμαϊκὸν καὶ ἰδίως κατὰ τὸν Βυζαντινὸν νόμον » μελέτη τοῦ κ. Δαμιανοῦ Βορρέ, ὑφηγητοῦ, τευχὸς ἐξ 74 σελίδων. Ἡ πραγματεία αὕτη ἔτυχε τῶν δευτερίων ἐν τῷ Σχολεσίῳ Διαγωνισμῷ, ἐπιανεθεῖσα ὑπὸ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὰ πολλά, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἑλλανοδικῶν, καὶ ἀναμφισβήτητα πλεονεκτήματα καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς μαρτυρουμένην εὐθυκρίσιαν τοῦ συγγραφέως. Τῆς μελέτης τοῦ κ. Δαμιανοῦ προὔταχθη ἡ κρίσις τῆς ἐπιτροπείας τῶν ἑλλανοδικῶν, μεθ' ἣν ἐπονται παρατηρήσεις τινεὶς τοῦ συγγραφέως ἐπὶ τῆς κρίσεως.

— Ὁ κατ' ἐνσλήν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου λόγος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Διομήδους Κυριακοῦ ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ νῶο τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν τριῶν ἱεραρῶν ἐξεδόθη εἰς φυλλάδιον ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀττικοῦ Μουσείου. Ἐν τῷ λόγῳ τοῦ κ. Κυριακοῦ ὑπὸ διττῶν ἔσπων ἐξετάζων τοὺς τρεῖς ἱεράρχας, ὁμιλεῖ περὶ αὐτῶν ὡς περὶ τελείων ἐπιστημῶν θεολόγων καὶ ὡς περὶ ἐξῶτων ἐκκλησιαστικῶν ποιμένων.

Ἦνε γνωστὸν εἰς πάντας ὅτι τὸ νότιον μέρος τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου, ἧτοι ἡ Ἀλβανία καὶ ἡ Μακεδονία, δὲν

ἤρουν ἄλλο βοτανικῶς μέχρι τοῦδε ὡς δεῖ. Ἐνεκα τούτου τὸ προσεχὲς θέρος θέλει μεταθῆ αὐτοῖσι ὁ ἀυστριακὸς βοτανικὸς Guglielmo Zay, γνωστὸς καὶ ἐκ τῆς συλλογῆς τῶν φυκῶν τῆς δαλματικῆς παραλίας, καὶ θέλει συλλέξει: τὰ φυτὰ τῶν « ἡμιβαρβάρων τούτων χωρῶν », ὡς λέγει τὸ περιοδικὸν τὸ ἀναγγέλλον τὴν περιουσίαν ταύτην. Ὁ ἀυστριακὸς βοτανικὸς θὰ ἀναχωρήσῃ τὸν ἐρχόμενον Μάιον ἀπὸ Σκουτάρεως καὶ διὰ Δυρραχίου θὰ μεταθῆ εἰς Ἄρταν, Ἰωάννινα, Ὀχρίδα, Σκόπια, εἶτα δὲ θὰ κατέβῃ μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ Βόλου. Εἰς προσδιορισμὸν τῶν φυτικῶν εἰδῶν, ἅτινα θέλει συλλέξει ὁ κ. Guglielmo Zay θέλει συνεργασθῆ ὁ καθηγητὴς κ. Haussknecht καὶ ὁ κ. Victor von Janka.

— Κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου συνιστᾶται ἐν Παρίσιον ἐν τῷ Hôtel des Boulevard St Germain μουσεῖον τοῦ ἐμπορίου. Ὅμοια ἐμπορικὰ μουσεῖα ὑπάρχουσι καὶ ἐν Βρυξέλλαις, Μιλάνῳ, Τουρίνῳ, κ.τ.λ. Τὸ ἐμπορικὸν μουσεῖον τῶν Παρισίων θέλει καταστῆ κεντρικὴ ἀποθήκη τῶν πρὸς ἐπίδειξιν τῶν δειγμάτων καὶ προτόπων ὄλων τῶν ἔθνων, ἅτινα θὰ πέμπωσιν αὐτοῖσι οἱ ἀπανταχοῦ πρόξενοι τῆς Γαλλίας.

— Ὁ σύλλογος τῶν γερμανῶν ἀνθρωπολόγων θέλει συνέλθει τὸν προσεχῆ Ἀύγουστον ἐν Καρlsruhe.

— Τοῦ νέου μυθιστορήματος τοῦ Γεωργίου Ebers ὀ « Σέρραπτις » μέχρι τοῦδε ἐγένοντο 8 ἐκδόσεις καὶ ἐπωλήθησαν 25,000 ἀντίτυπα.

— Ὁ παλαιοπωλικὸς κατάλογος Νο 109 τοῦ Otto Harrassowitz ἐν Λειψία περιέχει 564 ἀριθμοὺς νεοελληνικῶν βιβλίων ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « Neograeca ». Ἀνήκουσιν δὲ πάντα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἀποθανόντος καθηγητοῦ I. Πίου ἐν Κοπεγχάγῃ.

— Ἐν τῷ θεάτρῳ Gymnase τῶν Παρισίων ἐδιδάχθη « ὁ πρίγκιψ Ζιλὰ », πεντάπρακτον δράμα τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ, ἐξηγημένον ἐκ τοῦ ὁμωνύμου μυθιστορήματος. Τὸ πρόσωπον τοῦ πρίγκιψ Ζιλὰ ὑπεκρίνατο μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ὁ ἡμέτερος κ. Δαμαλάς.

— Ὁ βαρὸν Φερδινάνδος Ρόσχιλδ ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ « Fortnightly Review » ἀξιανγώστον ἄρθρον περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὄρειων τεχνῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τινος χρόνου. Διετέρεται τὰ διάφορα μουσεῖα τοῦ Λονδίνου, ἀφ' ἑορμῆς τῆς ἱστορίας αὐτῶν καὶ τῆς πρῶτον, εἰς τὴν ὁποίαν ἤχθησαν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῶν. Οὕτω τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, ἰδρυθὲν τὸ 1763, παρέμεν ἐγκαταλειμμένον, μέχρις οὗ τὸ 1816 ὁ Ἑλγίνος μετεκόμισεν εἰς αὐτὸ τὸ μάρμαρα, τὰ ὁποῖα ἤρπασεν ἐκ τοῦ Παρθενῶνος, καὶ βραδύτερον, τῷ 1823, Γεωργίος ὁ Δ' ἐγάρησεν εἰς αὐτὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ βιβλιοθήκην. Τὸ ἀναγνωστήριον τοῦ Μουσείου εἶχε κατασκευασθῆ μόνον ὅπως δέχεται περὶ τοὺς εἰκοσι, σπανίως δ' ἔβλεπε τις συνημένους ἐν αὐτῷ πλείονας τῶν ἐξ σπουδαστῶν. Ἐν ἔτει δὲ 1882 τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον ἐπεσκέρθησαν 963,869 ἄτομα. Μεταξὺ τῶν ἐπισκεπτῶν τούτων 12,719 εἰργάσθησαν ἰδίως ἐν ταῖς στοαῖς τῆς γλυπτικῆς. Ἡ πρώτη ἔκθεσις ἐν τῇ Βασιλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Τεχνῶν, τελεσθεῖσα κατὰ τὸ 1769, συνήθροισεν 136 ἔργα ἢ δὲ τοῦ παρελθόντος θέρου ἐκθεσις περιελάβεν 8,093 ἔργα, 312,511 ἐπισκέπτας.

— Κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον μῆνα πλείστα ἐξεδόθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ ἔργα ἐρευνητικὰ, κριτικὰ, καὶ θεωρητικὰ ἐπὶ τῶν ἠρώων τοῦ Σαξέπρ. Μεταξὺ αὐτῶν εἰλκυσαν τὴν προσοχὴν τῶν σκεπηριστῶν μελέτη τις ἐπὶ τῶν ἡθοίων, ὅτινες διηρμήνευσαν τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀμλετ, ἀπὸ τοῦ Burbage μέχρη τοῦ Fechter, ὑπὸ τοῦ κ. Brereton, καὶ τὸ ἔργον τῆς λαίδου Martin ἐπὶ τῆς Βεατρικῆς, προσώπου τοῦ Σαξέπρ ἐν τῇ κομφωδία τοῦ « Πολυῶς θόρυβος διὰ τίποτε ». Ἡ λαίδου Martin εἶνε ἡ διάσχησις ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Helen Faucit ἡθοιοῦς, ἀποκομιζουσα φθονητικὰς δάφνας ὡς Ὀφελία, Δεσπομόνα, Πορκία, Ροζκλίνδα, καὶ Βεατρικὴ, πρόσωπα, ἅτινα διαδοχικῶς ἤρμηνευσεν ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ὡς καλλιτέχνις, καὶ καὶ εἶτα ἀνέλυσεν ἐν μονογραφίᾳ ὡς συγγραφεῦς.